

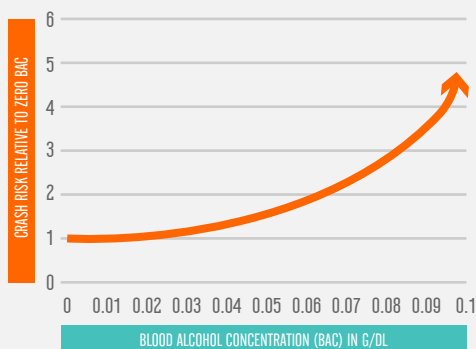
เมาแล้วขับ

หลักการและเหตุผล

ผลจากการศึกษาพบว่าหากปริมาณ
แอลกอฮอล์ในเลือดสูงกว่า

0.04 G/DL

จะมีโอกาสสูงที่จะเกิดอุบัติเหตุอย่างมีนัยสำคัญ

การวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด
สามารถทำได้โดยการตรวจเลือดหรือปัสสาวะ
หรือสามารถประมาณได้จากการตรวจวัด
ทางลมหายใจ ด้วยเครื่องมือที่เรียกว่า
Breathalyzer และถูกนำมาใช้อย่าง
แพร่หลายในงานด้านความปลอดภัยทางถนน
อย่างไรก็ตามแม้เครื่องตรวจวัด
แอลกอฮอล์นี้จะถูกนำมาใช้จริงใน
การบังคับใช้กฎหมาย แต่จำเป็นที่จะต้อง
มีการอธิบายในกฎหมาย
และข้อบังคับให้ละเอียดชัดเจน
เพื่อไม่ให้เกิดการใช้เครื่องมือผิดวัตถุประสงค์
อันจะทำให้ปัญหาเมาแล้วขับ
ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง

มาตรการบังคับใช้กฎหมาย และข้อบังคับอื่นๆ

บทเรียนจากประเทศญี่ปุ่น

นโยบายสำคัญในการแก้ปัญหาเมาแล้วขับ คือ
การป้องปรามและลดโอกาส
ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูง

2000

รัฐบาลญี่ปุ่นจึงได้แก้กฎหมาย
ด้วยการลดปริมาณ
แอลกอฮอล์ทางลมหายใจ

0.25 → **0.15**
MG/L **MG/L**

และลดปริมาณ
แอลกอฮอล์ในเลือด

0.05 → **0.03**
G/DL **G/DL**

พร้อมทั้งเพิ่มระวางโทษ
ปรับสูงขึ้น 10 เท่า ตัดแค้น
ใบขับขี่และอาพิดกับร้านค้า
ที่ขายแอลกอฮอล์ให้กับผู้
รวมทั้งคนที่เดินทางไปด้วย

1990s

ผู้ขับขี่ที่เสียชีวิต
จากอุบัติเหตุทางถนน
และพบแอลกอฮอล์ในเลือด

14-16%

มาตรการแก้ไขปัญหการดื่ม แอลกอฮอล์ในภาพรวมของประเทศญี่ปุ่น

ผลการสำรวจสัดส่วนผู้ดื่มแอลกอฮอล์
ในประเทศญี่ปุ่น

1968

76% **19%**

ผู้ชาย ผู้หญิง

2003

84% **64%**

ผู้ชาย ผู้หญิง

กระทรวงสาธารณสุขได้จัดกลุ่ม “ผู้ที่ดื่มหนัก (Heavy drinkers)” หรือผู้ที่ดื่มตั้งแต่ 66 กรัมของเอทานอลต่อวัน

และผลการสำรวจยังพบว่าคนเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันตั้งแต่วัยรุ่น

นักเรียนมัธยมต้นมีผู้ที่เคยดื่ม	50%
นักเรียนมัธยมปลายมีผู้ที่เคยดื่ม	70%

ตามกฎหมายกำหนดให้ผู้ที่สามารถดื่มได้ต้องมีอายุ 20 ปีขึ้นไป

2004 มีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนที่เกิดจากผู้ขับขี่มีเมามา 170 รายหรือคิดเป็น 2.4% จากอุบัติเหตุทั้งหมดเป็นต้นเหตุของการเสียชีวิตอื่นๆ ได้แก่

การฆ่าตัวตาย	48%
การฆาตกรรม	55%
ลัทธิหรือมอดสติ	85%

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังเป็นสาเหตุของปัญหาการหย่าร้างด้วย ทั้งนี้ มีการคาดการณ์ว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อสังคมญี่ปุ่นคิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจถึง 6.6 ล้านล้านบาทต่อปี

นโยบายการแก้ปัญหาของประเทศญี่ปุ่น

ระบบใบอนุญาต ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายจำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตจากภาครัฐ ข้อมูลจากกรมสรรพากรระบุว่าในช่วงสี่สิบปีที่ผ่านมา มีจำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตในการจำหน่ายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่จำนวนผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลับลดลง

	1965	2003
จำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตในการจำหน่าย	109,000 ราย	161,000 ราย
จำนวนผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4,900 ราย	3,200 ราย

การจำหน่ายนอกร้านค้าปลีก ประเทศญี่ปุ่นไม่มีกฎหมายกำหนดการจำหน่าย นอกร้านค้าปลีกแต่อย่างใด ทั้งนี้เป็นประเทศเดียวที่อนุญาตให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากตู้กดอัตโนมัติได้

กฎหมายกำหนดอายุผู้ดื่ม ปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอายุของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ 2 ฉบับ ฉบับแรกเรียกว่า

“กฎหมายห้ามเยาวชนจากการดื่ม”
บังคับใช้
1922

โดยห้ามไม่ให้ผู้ที่อายุต่ำกว่า 20 ปี ซื้อหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสามารถอาผิดกับผู้ใหญ่ที่ขายให้กับผู้ที่อายุต่ำกว่า 20 ปีด้วย

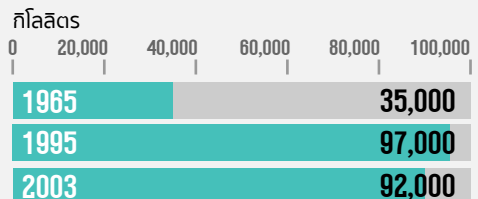
“กฎหมายเหตุและผลทางธุรกิจ”

โดยระบุห้ามไม่ให้ร้านอาหารหรือร้านเครื่องดื่มเสิร์ฟเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ในขณะที่ผู้ชายถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย

ราคาและภาษีอากร อุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือเป็นรายได้สำคัญของประเทศ แม้ภาษีการขายทั่วไปของญี่ปุ่นอยู่ที่ 5% แต่ภาษีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะแตกต่างกันตามประเภทของเครื่องดื่ม ได้แก่

สถิติการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การจำกัดการโฆษณาและการสนับสนุนในกิจกรรมต่างๆ ญี่ปุ่นไม่ได้จำกัดการโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์แต่อย่างใด มีเพียงการขอความร่วมมือในการติดป้ายเตือนไว้ที่ฉลากสินค้า เช่น

“เครื่องดื่มสำหรับผู้ที่อายุมาก กว่า 20 ปีเท่านั้น”

“การดื่มในช่วงตั้งครรภ์ หรือให้นมบุตร อาจเป็นอันตรายต่อพัฒนาการของเด็ก”

กฎหมายดื่มไม่ขับ กฎหมายที่ดูแลเรื่องดื่มไม่ขับถูกบรรจุอยู่ในกฎหมายจราจรทางถนน ถือเป็นกฎหมายที่มีการบังคับใช้อย่างเข้มงวด เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายห้ามเยาวชนจากการดื่ม

ข้อหา	ปรับไม่เกิน (เยน)	จำคุก (ปี)
เมาแล้วขับ	1,000,000	5
ให้คนเมาขับรถของตน	1,000,000	5
ผู้โดยสารรู้ค่าชนขับเมา แต่ยังไม่ละเลย	500,000	3
จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้คนเมาแล้วขับ	500,000	3
ปฏิเสธการเป่าเครื่องตรวจวัด	500,000	3

บทเรียนจากประเทศสวีเดน

ประสิทธิภาพของการสุ่มตรวจวัดลมหายใจในประเทศสวีเดน

ประเทศสวีเดนกำหนดปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ไว้ที่

0.02 G/DL

ตั้งแต่ปี

1990

หากผู้ขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์สูงกว่า

0.1 g/dl จะถือเป็นคดีอาญา

ซึ่งมีค่าปรับที่สูงมากและถูกจำคุกด้วย มีการประเมินว่าผู้ขับขี่ที่มีปริมาณแอลกอฮอล์สูงกว่า 0.02 g/dl ก่อให้เกิดอุบัติเหตุถึงขนาดเจ็บ 14% จากอุบัติเหตุทั้งหมด ทั้งนี้ หากผู้ขับขี่ขณะมีเมามามีโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุมากกว่าผู้ขับขี่ปกติถึง 50 เท่า

การตรวจสอบรรถภาพในการขับขี่

เจ้าหน้าที่สามารถหยุดรถหากสงสัยว่าผู้ขับขี่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และจะขอให้เป่าเครื่องตรวจหากสงสัยว่าผู้ขับขี่มีเมามา

ประเทศเม็กซิโก รัฐธรรมนูญไม่อนุญาตให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหยุดรถเพื่อตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ได้หากรถคันดังกล่าวไม่ได้ทำผิดกฎหมายอื่นใด เช่นเดียวกับในบางรัฐของประเทศสหรัฐอเมริกา

การระงับหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

อนุญาตให้เจ้าหน้าที่สามารถยึดใบอนุญาตขับขี่จากผู้ที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด แต่ก็ผ่านมาพบว่ายังมีข้อจำกัดในการบังคับใช้ เนื่องจากผู้ขับขี่บางคนยังแอบขับซักรถแม้จะไม่ใบขับขี่ก็ตาม

กำหนดอายุผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สามารถลดจำนวนผู้ขับขี่ขณะมีเมามาที่เป็นวัยรุ่นได้ข้อแนะนำของ UNECE ระบุว่าผู้ที่กำหนดไว้ จะอยู่ระหว่าง 16-21 ปี การมีกฎหมายนี้สามารถช่วยลดจำนวนอุบัติเหตุเมาแล้วขับลงได้มากในประเทศออสเตรเลีย แคนาดา และสหรัฐอเมริกา ซึ่งแน่นอนว่าการสุ่มตรวจและบังคับใช้กฎหมายถือเป็นเรื่องสำคัญสำหรับมาตรการนี้

กฎหมายและข้อบังคับที่อ้างอิง จากหลักฐานที่เกิดขึ้นจริง

รายงานสถานการณ์ความปลอดภัยทางถนนโลก
ปี 2013 แนะนำให้กฎหมายมาแล้วขับ
กำหนดปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดสำหรับ

ผู้ขับขี่ทั่วไป **0.05 G/DL**

ผู้ขับขี่วัยรุ่น **0.02 G/DL** สามารถลดความเสี่ยง
ในการเกิดอุบัติเหตุได้ **42%**

ถือเป็นมาตรการสำคัญในการลดอุบัติเหตุมาแล้วขับ

การกำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ
จะต้องตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ทุกคน

ในบางประเทศ ผู้ประสบอุบัติเหตุที่ได้รับการรักษา
ในโรงพยาบาลจะต้องถูกตรวจวัด
แอลกอฮอล์ทุกคน ยกตัวอย่างเช่น

ในประเทศแอฟริกาใต้การพิจารณา
ความอาญาอนุญาตให้เจ้าหน้าที่สามารถ
เก็บตัวอย่างเลือดหรือของเหลวในร่างกาย
โดยที่จำตัวไม่ ยินยอมก็ได้ หรืออนุญาตให้
มีการพินณาการเพื่อเก็บตัวอย่างดังกล่าวได้

ในประเทศอินเดีย เจ้าหน้าที่จะสามารถ
เก็บตัวอย่างเลือดได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุผลเพียง
พอว่าผู้ต้องสงสัยนั้นเมา ซึ่งจะต้อง
ได้รับการยินยอมจากแพทย์เจ้าของไข้
ซึ่งแพทย์สามารถปฏิเสธได้หากพิจารณา
แล้วว่าการกระทำดังกล่าวไม่ยุติธรรม
หรือไม่ปลอดภัยแก่ผู้ป่วย

รัฐชาติออสเตรเลีย ผู้ประสบอุบัติเหตุที่
เสียชีวิตหรือบาดเจ็บที่เข้ารับไว้ใน
โรงพยาบาลทุกคน ที่อายุมากกว่า 10 ปี
จะต้องถูกตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด

ทั้งนี้ การกำหนดให้มีการตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์นี้
ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในการพัฒนาระบบฐานข้อมูล
และการวิเคราะห์อุบัติเหตุที่เกิดจากมาแล้วขับด้วย

อุปกรณ์ตรวจวัดแอลกอฮอล์ในรถ

อุปกรณ์นี้จะมีระบบเชื่อมต่อเข้ากับรถยนต์
ซึ่งผู้ขับขี่จะต้องเป่าก่อนที่จะสตาร์ทรถ หาก
ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดต่ำกว่าค่าที่กำหนด
จะสามารถสตาร์ทรถได้ ได้มีการทดลองใช้
อุปกรณ์ตรวจวัดแอลกอฮอล์นี้ตั้งแต่
เดือนตุลาคม 2003 ปัจจุบันมีการติดตั้ง

รถยนต์ส่วนบุคคล

รถบรรทุก

รถโดยสาร

รถแท็กซี่

หากผู้ขับขี่เป่าแล้วพบว่าตัวเองมีปริมาณ
แอลกอฮอล์ในเลือดมากกว่าที่กำหนดไว้
ผู้ขับขี่สามารถรายงานหรือแจ้งกับทาง
ต้นสังกัดให้มีการเปลี่ยนผู้ขับขี่แทนได้
ประเด็นที่สำคัญที่สุดสำหรับเรื่องนี้ คือ
กฎหมายรองรับอุปกรณ์นี้ไว้มากน้อยเพียงใด

กรอบกฎหมายสำหรับอุปกรณ์ตรวจวัด แอลกอฮอล์ในรถในประเทศสหรัฐอเมริกา

อำนาจศาล

เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถนำข้อมูลของ
อุปกรณ์นี้มาใช้อ้างอิงในการจับกุม
แม้กฎหมายในบางรัฐจะให้อำนาจศาล
ในการตัดสินใจ แต่ในทางปฏิบัติก็ขึ้นอยู่กับ
ดุลยพินิจของศาลด้วย ซึ่งที่ผ่านมาพบว่า
มาตรการนี้ มีข้อจำกัดอยู่พอสมควร
เนื่องจากวิธีการยังไม่สอดคล้องกับ
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใบขับขี่

โครงการ ในภาพรวม

กฎหมายได้ระบุให้ใช้อุปกรณ์ตรวจแอลกอฮอล์
เพื่อลงโทษผู้ขับขี่เมินเมาหรือผู้ขับขี่ที่
ได้รับบทลงโทษแล้วแต่ยังมาขับรถอีก
หมายความว่า อุปกรณ์นี้จะนำมาติดตั้ง
เฉพาะในกรณีกับผู้ขับขี่กระทำผิดมาแล้วขับ
ครั้งแรกเพื่อไม่ให้ทำผิดซ้ำอีกแทนการยึด
ใบขับขี่ในช่วงระยะเวลาตามบทลงโทษ

หน่วยงาน กำกับดูแล

หน่วยงานขนส่งของรัฐอาจเป็นผู้ดูแล
โครงการนี้ภายใต้อำนาจในการกำกับดูแล
เรื่องใบ อนุญาตขับขี่